

ნაჩვევ ადგილას

რა ვეწა, მე ისევ დავიკრეფ ხელებს,
ჩემი სხეული კიდევ საღია.
ახლოა შარა, ახლოა ღელე,
ისევ ფიქრში ვარ და წინ ბაღია.

აფრინდა ყვავი ვერის მაღლობთან,
და ისევ მარტის დღეა მზიანი.
მე აქაც წელა მომიახლოვდა
ვიღაც უცნობი ადამიანი.

ქრიან საღამოს წელი ფიქრები,
წინ გრიგალია და გამარჯვება.
და ვიცი, მალე მე არ ვიქნები
და ეს ადგილი ასე დარჩება.